

Україна

Янка Купала

УКРАЇНА

Україно, квіте любий,
Сонячная руто,
У минулім край неволі,
Могили та пута!

Панували, катували
Гетьмани, цариці,
Не жаліло люте панство
Твої кровіці.

Ти несла з війни криваве
Прелютеє горе,
Кров текла твого народу,
Як Дніпро у море.

Україно, квіте любий,
Чарівнича сило,
Революція зі Сходу
Тебе розбудила!

Підвелася, а на шляху
Знову ворог дикий —
Скоропадські, та Петлюри,
Та Махно, й Денікін.

Запалав твій степ широкий,
Повставало горе,
Потекла твоя кровіця,
Як Дніпро у море.

Україно, Україно,
Глянь ти крізь пожари,
Як терпіла злу руїну,
Як летиш у хмари!

Шлях твій зіткано з пшениці,

Золотистий колос,
А в людей твоїх веселих
Дужий, чистий голос.

По Дніпру твоїм привільнім
До самого моря
Запливають пароплави,
Не знаючи горя.

Україно! Тобі ворог
Не страшний в околі,
Стяг твій рівний серед рівних
На союзнім полі.

Ти виводиш своє щастя
Під червоні стяги,
Як республіки-сестриці,
Сповнені звитяги.

Хто ж діткнеться тобі заздрить,
Знов копать могилу,—
У Дніпрі своїм потопиш
Ту ворожу силу!
16 січня 1935 р.

Переклад Андрія Малишко

*Україна, цвеце любви,
Сонцам гадаваны,
У мінулым край няволі,
Курганоў, кайданаў.*

*Панавалі, катавалі
Гетманы, царыцы,
І паны тваёй крывёю
Не жалелі ўпіцца.*

*Знесла ты вайны сусветнай
Вялікае гора,
Кроў цякла тваіх людзінаў,*

Як Дняпро у мора.

Україна, цвеце любви
Чараўнічай сілы,
Рэвалюцыя з Усходу
Цябе абудзіла.

Абудзіла, а на шляху
Паўстаў вораг дзікі —
Скарападскія, пятлюры
Ды Махно, Дзянікін.

Запалаў твой стэп шырокі,
Паўставала гора, —
Пацякла кроў старай сцезкай,
Як Дняпро у мора.

Україна, Україна!
Глянь ты, азірніся:
Як цярпела, паўставала,
Як імкнешся ў высі.

Шлях твой ясны, як пшаніцы
Залацісты колас,
А людзей тваіх працоўных
Звонкі, смелы голас.

Па Дняпру тваім свабодным
У самае мора
Плывуць горда параходы,
Не знаючы гора.

Україна! Табе вораг
Ніякі не страшан, —
Сцяг твой роўны паміж роўных
У Саюзе нашым.

Ты будуеш сабе шчасце
Пад сцягам чырвоным,
Як рэспублікі ўсе нашы,
З поспехам цудоўным.

*Хто ж памкнеца табе здрадзіць,
Зноў капаць магілу, —
У Дняпры сваім патопіш
Варожыя сілы*